

Pedig **Szász Zsuzsi**, ez a 19 éves udvarhelyi lány valóra váltotta azt, amiről egy kicsit mindannyian álmodunk. Spórolt egy kis pénzt és utazgatni kezdett Európában úgy, hogy közben dolgozott is. Nem pénzért, inkább saját magáért.

Amint hazaérkezett, aprólékosan és kacagva mesélt nem csak az európai kalandjairól, hanem arról is, hogy érzi magát az iskolában egy fiatal, és **miért akar inkább a saját bőrén tanulni,** mint könyvekből.

Kezdjük az elején: melyik országokat látogattad meg és mennyi idő alatt?

Két felvonásban utaztam, először még karácsony előtt voltam Írországban egy hónapot, de előtte Szlovákiába mentem egy konferenciára, onnan Budapestre, és Budapestről repültem. Két családnál voltam, elsőként egy kisebb városban, Wexfordban, utána Dublin mellett, Enfieldben. Ezután még elmentem Galwaybe meg Dublinba pár napra, utána Münchenbe, majd Bécsbe és onnan jöttem haza karácsonyra.

A második felvonásban pedig először Svájcba mentem egy eseményre pár napra és azután

Olaszországba másfél hónapra.

Hallottunk már olyat, hogy a fejlett országokban a fiatalok hasonlóképpen útra kelnek, mielőtt továbbtanulnak vagy munkába állnak. Te miért vágtál bele?

Amikor végeztem az iskolával, úgy döntöttem, kihagyok egy évet. Egyrészt azért, mert elég sok minden iránt érdeklődöm, és nem tudtam még eldönteni, pontosan melyik irányba akarok haladni. Úgy éreztem, szabadságra van szükségem, nem azt mondom, hogy megviselt az iskola, de **nem igazán találtam bele a rendszerbe.** Mondhatni elég nehezen éltem meg. Nehéz lett volna ezt most, így tovább folytatni – saját döntésemből – az egyetemen.

Mindig vágytam ilyesmire, új helyeket megismerni, kipróbálni dolgokat. Egy évet akartam kihagyni és azalatt eldönteni, kitalálni, hogy a továbbiakban mit csinálok. Ezt az évet ennek a fajta utazásnak is akartam szánni, az volt a célom, hogy elmenjek, és több országban éljek úgy, mint a helyiek. Kipróbálni, hogy mit hogyan csinálnak.

Most úgy látom, sokkal jobb, ha egyetem helyett inkább gyakorlom azt, amivel foglalkozni szeretnék: fotózás, videózás, grafikus tervezés.

Miért érezted, hogy az iskolában nem találod a helyed?

Nem mondom, hogy egyáltalán nem érdekeltek a szaktantárgyak, de nem azok izgattak a legjobban. Rengeteg iskolán kívüli tevékenységben vettem részt időszakosan: két színjátszócsoportnak voltam a tagja, lovagoltam, kosaraztam, az iskolakórusnak, az iskolaújságnak és a diáktanácsnak is tagja voltam, elvégeztem egy keresztény vezetői képzést, a színháznál, a Caritasnál önkénteskedtem, és a plébániánknál jártam az ifjúsági közösségbe. Mivel kevesen vagyunk evangélikusok, a katolikusokhoz járok.

Nekem nem működött, hogy reggel korán bemegyek, órákat ülünk az iskolapadban a tanárokat hallgatva. Hiányzott a gyakorlat, vagy hogy több audiovizuális anyagot használjunk, hiszen a mai világban, ahol már minden mozog és mindennek hangja és ezer színe van, nehéz száraz szöveggel felkelteni és fenntartani a figyelmet. Nekem nehéz, hogy leüljek és egy nagy szöveget olvassak, magoljak. **Nem éreztem, hogy kompatibilis vagyok ezzel a rendszerrel.**

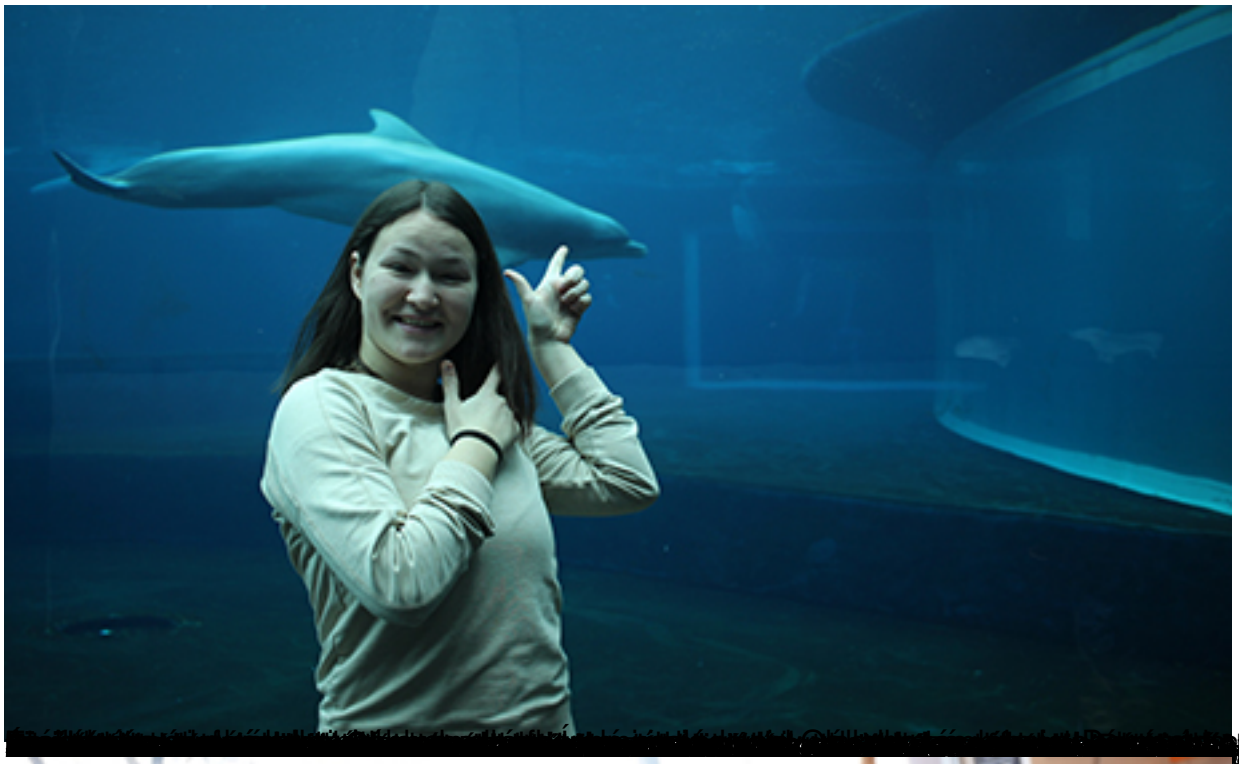
Az érdeklődési köreim inkább az emberek fele irányulnak, amit nem tanulunk az iskolában. Ami szerintem nagy gond ebben a rendszerben, hogy gyakran száraz, amit és ahogy tanulunk. Az egyik nagy szívfájdalmam, hogy úgy tanulunk kémiát, biológiát, fizikát, hogy többnyire csak a füzetbe írunk.

Mit szóltak a szüleid, amikor bejelentetted, te nem egyetemre, hanem utazni mész?

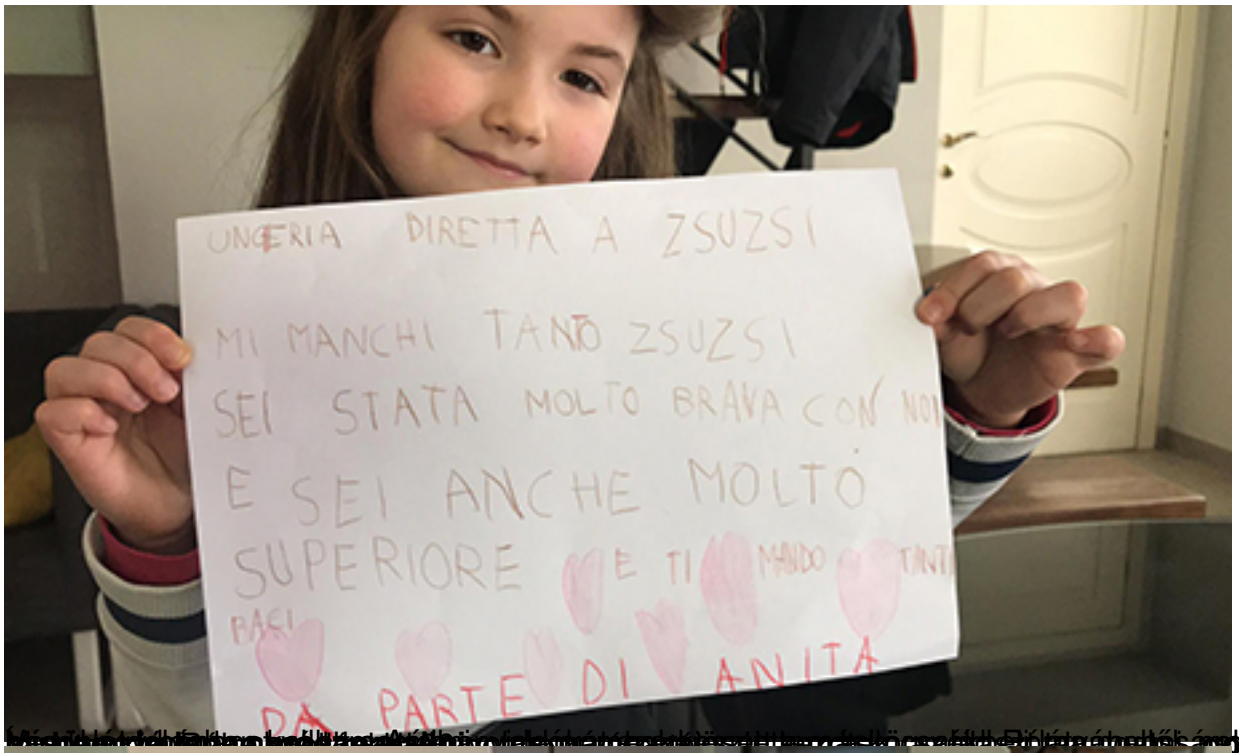
Ez egy folyamat volt inkább, sokat érlelődött bennem, majd mondogattam nekik, hogy megyek, kezdtem szervezni az utam. Egy adott pontban anyukám azt mondta: nem mész. **De ez átalakult támogatássá idővel.**
Most büszkék rám, és tudják, hogy jó, amit csinálok. Apukám mindig azt mondta, hogy jobban örülne, ha itthon lennék, és nem mennék sehova, de azért mégis örülnek. Ők is tudják, hogy kell menni, látni, felfedezni és tanulni máshol is. Nem állítom, hogy soha nem fogok egyetemre menni, mert lehet, hogy később majd másképp gondolom.

Miért pont Írországba mentél először és mit csináltál ott?

Egyszer voltam még ott, 2014-ben egy konferencián. Akkor annyira megtetszett az ország, az atmoszféra, hogy tudtam, vissza akarok menni.

UNGERIA DIRETTA A ZSUZSI
MI MANCHI TANTO ZSUZSI
SEI STATA MOLTO BRAVA CON NOI
E SEI ANCHE MOLTO
SUPERIORE E TI MANDO TANTI
BACI
DA PARTE DI ANITA

Zsuzsi, ne bolondítsd meg az egész várost! Ugye tudod, hogy